

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Tredie Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 148. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030265575616/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

- (b) Ohngefehr. Ret sund oc læske-fuld, to pottes (b) nødden yder,  
Da er oc skallen blød den Lifvet leckert nærer,  
Som Ærtiskoken sød med Salt mand den fortærrer:  
Men er den gandske mood, formindskis vædsken gierne
- (c) Laugt sø-  
der end vore  
Nydder. Oc forrig indvol blød da gior en liffig kjerne. (c)  
Den bruge de til suul, udperse Saft hin sunde,  
Oc dermed riisgrød som i Oli kaage kunde.  
Den sød' oc sunde Saft den vi før lidt om talde,  
I kander tætted vel, (d) de lad' af stikken falde,  
Oc *Susa* kalde den. Om dennem ædick bryster  
Den Saft half stund i Sool dem gifver hves de lyster.
- (d) De stoppe  
Blomster-  
stikken i Kan-  
den. Den første *distillats* af *Sura*, *Nyppa* (e) kalded,  
Eractes fast saa good som Viin ved Rhenen falded:
- (e) Eller *Fala*. Men anden *distillats*, hos dem *U-racca* (f) heder,  
Oc er gemeene Viin, i alle Landsens Stæder,  
[124] Hviidactig farven er, oc hitzig af Natuure,  
Men lang tiid u-forskalt den icke vel kand duure.  
Er dem paa Sucker fejl, den *Sura* de da hede,  
Mood Soolen setter ud, strax Sucker (ff) er til rede.  
Naar træet hugges ned, Skibstimmer det dem gifver:  
Paa Mariven (g) der er i, mand bref oc bøger skrifver.  
(ff) Soortactig  
oc ringe  
Sucker. Thi den er tynd oc hviid oc foldet som en kaabe,  
Oc ligesom papiir, der rynked er tilhaabe.  
(g) kaldis  
*palmis*. Men marfven (h) den er grøn, med jern mand der i skrifver  
Oc naar den vorder tør, heel kændeligt det blifver.  
Med faa ord: af de Øer som kaldis der *Maldova*  
Til Indien udseg!, ej faa men mange Skibe  
Som af det eene træ, bygd' er' end ladd' oc cre,  
Der Baads-mænd klædis af, de fruct deraf oc tære.  
Saa mand snart maatte tro, om *Midas* derved rorde,  
Blef træet oc til Guld, mand viidt om Landet forde.  
(i) I denne  
eene India-  
sæe Palme, O du almættig Gud, oc underlige HËrre,  
beter sig end  
synderlig Om aldrig fleere træer, (i) dit navn til Lof oc ære,  
GUds under- Oc Mennisken til galn, i Verden skabte vare,  
lig Almættig- End samme Palme-træ, det kunde sig forsvare.  
hed.